

که هیچ تکانی و هیچ تحولی در پی ندارد.

نمتمت لاله ئى

به راحتی با آدمیان آمیخته اند، وزنان آنان را پس نمی زنند.

- آیا این طنز است یا صفرزاده قصد هجو چیزی را داشته است؟

چهار برج زرینی که به ایران بازگشت

این یادداشت هم برج دیگری است از پرونده غم انگیز شاهنامه شاه طهماسبی، مجلل ترین نسخه شاهنامه فردوسی، که داستان بازگشت نیمه بیشتر آن به وطن و پرس و جو درباره بقیه اوراق آن یکی از دل مشغولی های صاحب این قلم در دو سه سال اخیر بوده است.

در اسفندماه سال پیش خبر رسید که نگارخانه معروف سادبی (Sotheby's) در تاریخ حراج مقداری مینیاتور و نسخه خطی ایرانی و هندی است که به صندوق بازنیستگی سازمان راه آهن بریتانیا تعلق داشته و اینک برای فروش به آن مؤسسه عرضه شده بود. از جمله این اوراق گرانقدر چهار برج از تصاویر شاهنامه شاه طهماسبی بود و همین امر باعث جلب توجه زیادی به حراج شد که قرار بود در روز سه شنبه ۲۳ آوریل ۹۶ (۴ اردیبهشت ۷۵) در محل نگارخانه در شهر لندن انجام بگیرد. طبق معمول کاتالوگ نفیسی در توصیف اشیاء مورد حراج پیشاپیش چاپ شده و برای هنردوستان و مجموعه داران فرستاده شده بود، و نسخه هایی از این کاتالوگ هم به ایران رسیده و علاقه مندان را به حالت آماده باش درآورده بود. از چهار روز قبل از حراج هم نگارخانه اصل اشیاء را در

- هیچ کدام، هیچ کدام از این موجودات و شکلک ها برای مضمون و استهza آفریده نشده اند در ترسیم شان اغراقی صورت نگرفته است که اسباب مزاح و تماسخر شود. در عین حال آنها زائیده تخیلات صفرزاده هم نیستند بلکه هستند دارند. سرشت هنرمندانه است که می تواند آنها را ببیند و قدرت ترسیم نقاش است که می تواند آنها را به تصویر کشد. باری اینها- این شکلک ها- موجوداتی هستند که در همه جا- هر چند غیر مخصوص- حضور دارند، در خیابان، در خانه، در محل کار و در درون آدمی. خیل هم متکی به خودند، زیرا می دانند که بالآخره در این جهان سهمی دارند. کلام در شناساندن آنها چندان رسانیست. بلکه قلم قوی است که می تواند این واقعیت های نهفته در درون آدمی را تصویر کند. اگر قرار است آنان برای دستیاری به سهمی بزرگتر در این جهان، مهیای «نبرد بزرگ» با آدمیان باشند، صفرزاده آنها را در «تفاهمی بزرگ» رسم می کند.

- آیا این «تفاهمی بزرگ» صورت خواهد گرفت، نمی دانیم... نمی دانیم چه پیش خواهد آمد... کسی دیگر هم نمی داند چه پیش خواهد آمد...

باری صفرزاده نقاشی نیست که پرده هایش خاطره خوشی بر دیگر خاطره های خوش باشد. بلکه نقاشی است که بنابر طبیعت زندگی اش، نمی تواند آفریننده آن لحظه های خصوصی باشد

این نقاشی ظرف چند دقیقه به فروش رسید، به بیهای ۴۱۹,۵۰۰ لیره^۱ (۵۰۰,۶۲۳ دلار) که تا آن لحظه برای خودش رکورد جدیدی برای فروش یک مینیاتور ایرانی به شمار می‌رفت. ولی عمر این رکورد کوتاه بود و چند دقیقه بعد شکسته شد و خریدار؟ دوست هنرشناسی که خود در مجلس حراج حضور داشت گفت نقاشی برای نگارخانه سکلر (Sackler) در واشینگتن که در واقع موزه هنر آسیای است و بخشی از مؤسسه اسمیتسونیان (Smithsonian) به شمار می‌رود خریداری شد.

برگ زرین دوم
«یافتن رستم کیبداد جوان را بر تخت پادشاهی در البرزکوه»
برگ ۱۱۰ الف در ردیف اوراق نسخه.
منسوب به آقا میرک. کشیده شده در تبریز حدوداً در فاصله سال‌های ۱۵۲۵ تا ۱۵۳۰ میلادی / ۹۳۱ تا ۹۳۶ هجری قمری. پیش‌بینی بهای فروش: ۳۰۰ هزار تا ۵۰۰ هزار لیره.

رکورددشکن واقعی این نقاشی بود و پیشنهادهای خرید برای آن در کوتاه زمانی از

۳۰۰ هزار لیره به ۷۰۰ هزار لیره رسید و سرانجام پیشنهاد ۷۹۳,۵۰۰ لیره (نزدیک به یک میلیون و ۲۰۰ هزار دلار) با فرود آمدن ضربه چکش حراج گر با تجربه نگارخانه، آقا ریچارد کیم (Richard Came)، برنده اعلام شد. و خریدار خوشبخت؟ دوست من گفت یک آقا هندی یا هندو که کسی او را نمی‌شناخت و ظاهراً از آن آدم‌های بسیار بپولدار بود و چند بانوی زیبا او را همراهی می‌کردند خریدار

عرض تمثیلاً گذاشت تا امکان بررسی مینیاتورها و نسخه‌های خطی از نزدیک برای خریداران بالقوه فراهم باشد.

سه شبیه معهود فرا رسید و طبق پیش‌بینی جمع کثیری از هندوستان سر ساعت ۹ بعد از ظهر به باند استریت شتابند تا اگر خودشان هم رأساً در حراج شرکت نمی‌کردند لائق شاهد مجلس نقاشی موجود در حراج از تصاویر خوب نسخه شاهنامه شاه طهماسبی به شمار می‌رفت و به سه تن از معروف‌ترین استادان نقاشی صفوی، یعنی سلطان محمد، میرمصور و آقا میرک منسوب بود. از این‌دو انتظار می‌رفت رقابت فشرده‌ای برای خرید این برگ‌های زرین دربگیرد. همین طور هم شد و نقاشی‌ها به ارقامی بسیار بالاتر از مبالغ پیش‌بینی شده به فروش رسید و در این میان رکورد فروش بالاترین رقم پرداخته شده برای یک مینیاتور ایرانی هم دوباره شکسته شد. حالا اجازه بدهد بقیه گزارش را به شرح جزئیات فروش همین چهار مجلس شاهنامه محدود کنیم.

برگ زرین اول «کوپیدون فریدون گرزگاوسر را بر کله ضحاک در حالی که سروش فرشته در آسمان ظاهر شده است»

برگ ۳۶ الف در ردیف اوراق نسخه.
منسوب به سلطان محمد کشیده شده در تبریز حدوداً در سال ۱۵۲۵ میلادی / ۹۳۱ هجری قمری. پیش‌بینی بهای فروش: ۱۵۰ هزار تا ۲۵۰ هزار لیره انگلیسی.

شیوه تکمیلی علم اسلام و مطالعات فرهنگی

۱۷

این نقاشی بود.

برگ زرین سوم

«جلوس منزه‌باز پر تخت سلطنت»، در
البتدای پادشاهی ۱۲۰ ساله خود»

برگ ۶۰ الف در ردیف اوراق نسخه. با رقم
آقا میرک. کشیده شده در تبریز حدوداً در فاصله
سال‌های ۱۵۲۵ تا ۱۵۳۰ میلادی / ۹۳۱ تا
۹۳۶ هجری قمری. پیش‌بینی بهای فروش:
۱۵۰ هزار تا ۲۵۰ هزار لیره.

این نقاشی نیز به ۳۵۳,۵۰۰ لیره
(۵۳۴,۰۰۰ دلار) به فروش رسید. نام و هویت
خریدار فاش نشد، خودش در نگارخانه حضور
نشاشت و پیشنهادهای خود را با تلفن به
مسئلolan فروش اطلاع می‌داد.

برگ زرین چهارم

«منحرف گرداندن رستم با یک لگد
تخته سنگ را که بهمن از بالای کوه به سری او
غلطانده است»

برگ ۴۵۱ ب در ردیف اوراق نسخه.
منسوب به آقا میرک. کشیده شده در تبریز حدوداً
در سال ۱۵۳۰ میلادی / ۹۳۶ هجری قمری.
پیش‌بینی بهای فروش: ۱۵۰ هزار تا ۲۵۰ هزار
لیره.

این مجلس نقاشی هم بدون معطلي به فروش
رسید، به مبلغ ۳۹۷,۵۰۰ لیره
(۶۰۰,۰۰۰ دلار). خریدار، طبق اطلاع دوست

من، همان آقای هندوی بسیار پولدار بود.

به این ترتیب این چهار مجلس از نسخه
شاهنامه شاه طهماسبی جمیعاً به بهای

۱,۰۰۰ لیره (برابر ۲,۹۶۵,۶۴۰ دلار به

نرخ برابر روز حراج) فروخته شد تا هر کدام در
گوشه‌ای از جهان در موزه‌ای یا مجموعه‌ای دور
از اصل خود نگاه داری شود، و کار آرمانی
جمع‌آوری دوباره نسخه دشوارتر گردد. آن
هوتن ملعون، روزی که تصمیم به پاره‌پاره
کردن نسخه صحیح و سالم شاهنامه گرفت دقیقاً
می‌دانست چه می‌کند. قضیه همان دیوانه‌ای
است که سنگی رادر چاهی می‌اندازد...
و حالاً دو سه نکته تأمل انگیز قبل از به پایان

آوردن این گزارش:

- ارزش بقیه اشیاء فروش رفته در حراج،
جمعاً ۵۵ قلم، اندکی کم تر از ۱۰۰۰ لیره ۴۷۵,۰۰۰
بود، یعنی به طور متوسط هر قلم ۸,۶۳۰ لیره.
-

نقاشی دکونینگ، وزن شماره ۴۳ که در
ازای خروج آن نیمه بیشتر شاهنامه شاه
طهماسبی به ایران بازگشت اکنون می‌دانیم که
به فروش رسیده است^۲. صاحب جدید آن یک
آقای امریکایی است به نام دیوید گفن (David
Geffen) از بزرگان هالیوود، ولی
رسم‌آنکی دانیم چه مبلغ پرداخته است.

- براساس ارقامی که در حراج اخیر برای
خرید چهار مجلس نقاشی مذکور در فوق حاصل
آند مقامات فرهنگی ایران باید دلگرم باشند که در
معاوضه دکونینگ/ شاهنامه شاه طهماسبی ضرر
نکرده‌اند و حتی سود هم برده‌اند. البته ما قبل
گفتیم که اگر ضرر هم می‌کردند برای
بازگرداندن یک گنجینه ملی، که از بزرگ‌ترین
آثار هنری جهان محسوب می‌شود، اشکالی
نداشت. مشروط برآن که نشان بدھیم توانایی و
دانش حفظ این گنجینه را داریم.

یادداشت‌ها

۱- ارقام فروش به لیره انگلیسی از گزارش رسمی فروش نگارخانه استخراج شده و مستند است. ارقام ذکر شده به دلار براساس نرخ تبدیل ارز در روز حراج محاسبه شده و در بعضی موارد «روند» شده است، از این رو مستند نیست.

۲- مثلاً نگاه کنید به گزارش سوون ملیکیان در روزنامه International Herald Tribune مورخ ۲۷-۲۸ آوریل ۹۶، ص. ۸.

کریم امامی

نمی‌شود؟ این کشور در دوران شامیر و پرز می‌کوشید به صلحی پایدار با همسایگان خود دست یابد و نشانه‌های دست آمدن آن اکنون دیده می‌شود. به این دلیل است که اظهارات نتانیاهو بی موقع به نظر می‌رسد.
البته به نظر نمی‌رسد پیروزی بنجامین نتانیاهو «اعلام جنگ بر ضد اعراب باشد» (حماس - همشهری ۳/۱۲) اما می‌توان آن را «فاجعه‌ای برای آینده اسرائیل دانست» (پرز - همشهری ۳/۱۰) به ویژه آن که پس از انتخاب نتانیاهو معلوم شد که «اسرائیل (در دوران زمامداری حزب کارگر) و ساف در مورد ایجاد یک کشور مستقل فلسطینی به یک توافق محربانه دست یافته بودند» (همشهری ۵/۲۱) آیا این توافق و توافق‌های دیگر، مانند خروج ارتش اسراییل از جنوب لبنان و بازیسدادن بلندی‌های جولان و... که دیر یا زود اسراییل به آنها تن خواهد دادرا باید منشأ نگرانی‌های نتانیاهو دانست؟ یا مسئله بر سر چیز دیگری است؟ مقاله حاضر کوششی است در جهت پاسخ گفتن به این پرسش.

در اوایل خرداد ماه ۱۳۷۵ مردم اسرائیل به پای صندوق‌های رأی رفتند تا ضمن انتخاب نمایندگان خود در مجلس، مستقیماً نخست وزیر خود را نیز انتخاب کنند. این اولین باری است که از زمان موجودیت اسراییل، مردم این کشور مستقیماً نخست وزیر خود را انتخاب می‌کنند. یکی از عوامل چنین اقدامی تغییرات شکرف در دنیای پرامون اسراییل و نیز در خود این کشور است.

انتخابات اسراییل و سرنوشت «قوم برگزیده»

بنجامین نتانیاهو چند روز پس از انتخاب شدن به نخست وزیری اسرائیل در یک گردهمایی بزرگ که به همین مناسبت برگزار شده بود خطاب به مدعوین و سایر رأی دهنگانی که او را به این مقام رسانده بودند، چنین گفت: «امروز رؤیاهای هرتزل تحقق یافته و دولت یهود در سرزمین موعود تشکیل شده است و ما به عنوان ادامه دهنگان راه صهیونیسم باید به فکر تقویت این کشور و حفظ یکپارچگی بیت المقدس باشیم»

به راستی چه شده که در چنین اوضاع و احوالی، نتانیاهو نگران یکپارچگی و خدشه میراث هرتزل شده است. مگر نه آن که دیگر اعراب و فلسطینیان سخن از صلح و آشتی می‌گویند و کمترین نشانه‌ای از اینکه خطری خارجی اسرائیل را تضعیف کند، دیده